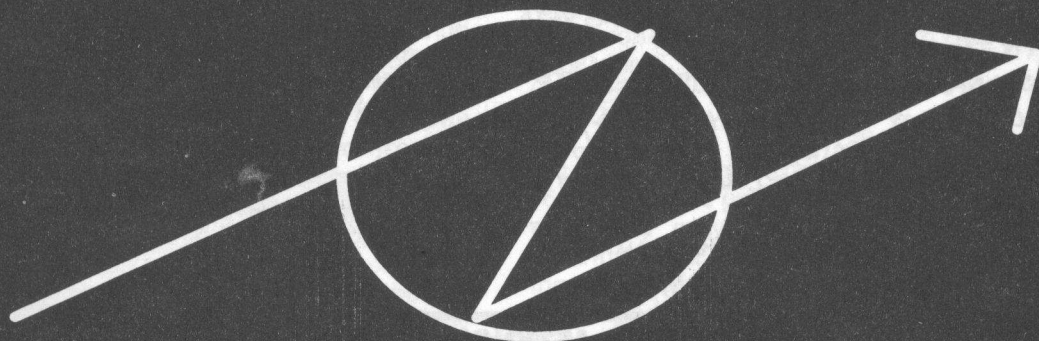

ΕΝΤΡΟΠΙΑ

ΤΕΥΧΟΣ 2 ----- ΓΕΝΑΡΗΣ 1997----- ΔΡΧ (100),
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ "ΡΕΦΟΥΛΑ"- ΑΛΕΞ/ΠΟΛΗ

ΧΘΕΣ... ΣΚΟΤΩΣΑΝ ΤΟ Χ.
ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗ, ΤΟ Μ. ΚΑΛΤΕΖΑ,
ΤΟΝ ΚΟΥΜΗ, ΤΟ Μ. ΠΡΕΚΑ,
ΤΗΝ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ...
ΣΗΜΕΡΑ... ΤΟΝ Χ. ΜΑΡΙΝΟ.

...ΟΜΩΣ Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ
ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ!
...ΘΑ ΜΑΣ ΒΡΟΥΝ ΚΑΙ
ΠΑΛΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟΥΣ...

ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΟΥΜΕ ΟΤΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΧΘΡΟΙ ΚΑΘΕ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΕΝΙΚΑ. ΝΟΜΙΖΟΥΜΕ ΟΤΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ ΜΟΝΟ ΟΤΑΝ ΟΡΓΑΝΩΘΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗ ΒΑΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΑΝΘ ΣΕ ΕΝΤΕΛΩΣ ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΚΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΕΝΩΣΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΠΑΤΕΡΝΑΛΙΣΜΟ, ΑΝ ΚΙ ΟΧΙ ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΜΙΑΣ ΠΟΙΚΙΛΙΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΚΑΙ "ΚΟΜΜΑΤΩΝ". ΤΕΤΟΙΕΣ ΙΔΕΕΣ ΕΧΟΥΜΕ, ΣΑΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ ΚΑΙ ΓΙ' ΑΥΤΟ ΚΑΤΑ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΛΕΓΟΜΑΣΤΕ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ!

ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ "ΑΝΤΙΝΟΜΙΑ"

Η ΣΥΓΓΕΚΡΙΜΕΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ "ΡΕΦΟΥΛΑ" ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ. ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΡΟΕΡΧΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΝΤΑΙ ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ ΑΣΧΕΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ.

ΣΑΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΔΕΝ ΠΕΡΙΟΡΙΖΟΜΑΣΤΕ ΣΤΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΑΜΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΙΚΟΤΕΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ ΜΕ ΑΦΙΣΕΣ, ΑΥΤΟΚΟΛΗΤΑ, ΠΡΟΚΥΡΤΕΙΣ ΚΤΛ.

ΜΕ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΥΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ "ΡΕΦΟΥΛΑ"

ΣΕ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ ΟΙ ΔΥΟ ΛΗΣΤΕΣ - ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ των ΜΑΤ λήστεψαν έναν 23χρονο Αλβανό, και μάλιστα κατόπιν σχεδίου! Θύμα ο Αρμεν Τσάτσο από την Κορυτσά, που προς στιγμήν είδε τις οικονομίες μignon σκληρής δουλειάς στις οικοδομές να κάνουν φτερά. Οι αστυνομικοί Διον. Βασιλείου και Γρ. Βαλμάς, που υπηρετούσαν στην υποδιεύθυνση Μέτρων Τάξης της Ελληνικής Αστυνομίας, την Πέμπτη στις 5.00 το απόγευμα νοίκιασαν ένα αυτοκίνητο από γραφείο της περιοχής Αιγάλεω. Στις 8.00 μ.μ., με το νοικιασμένο αυτοκίνητο και φορώντας πολιτικά, βρίσκονταν στον Κηφισό, στον σταθμό υπεραστικών λεωφορείων. Ο 23χρονος Αλβανός στέκοταν στην είσοδο του σταθμού και συζήτησε με κάποιον συμπατριώτη του. Οι αστυνομικοί ζήτησαν να ελέγξουν τα χαρτιά τους. Βλέποντας τα έγγραφα που τους παρουσίασε ο Τσάτσο, προφασίστηκαν πως υπάρχει κάποιο πρόβλημα και του είπαν πως πρέπει να τους ακολουθήσει στο Τμήμα για περαιτέρω έλεγχο.

Οι δύο αστυνομικοί τον επεβίβασαν στο αυτοκίνητό τους. Όμως αντί για το Τμήμα τον οδήγησαν στον Άγιο Στέφανο Αττικής. Σε ερημικό σημείο της περιοχής, του άρπα-

ξαν 780.000 δραχμές, τον κατέβασαν από το αυτοκίνητο και τον εγκατέλειψαν. Ο νεαρός, όμως, συγκράτησε τον αριθμό κυκλοφορίας του αυτοκινήτου και λίγες ώρες αργότερα κατήγγειλε τη ληστεία στο Αστυνομικό Τμήμα Κολωνού.

Ετσι, η αστυνομική έρευνα ξεκίνησε από το γραφείο όπου νοικιάστηκε το αυτοκίνητο που χρησιμοποιήθηκε για τη ληστεία. Η απόδειξη ενοικίασης ήταν στο όνομα του ενός εκ των δύο δραστών, οπότε με έκκληση οι αστυνομικοί διαπίστωσαν πως πρόκειται για συνάδελφό τους. Μετά τη σύλληψή του, ο Διον. Βασιλείου παραδέχθηκε πως πήρε τις επακόλουθες ογδόντα χιλιάδες δραχμές από τον Α. Τσάτσο, αλλά υποστήριξε ότι ο Αλβανός επεχείρησε να τους δωροδοκήσει για να μην... απελαθεί και εκείνοι έπεσαν στην παγίδα του. Ο συνάδελφός του Γ. Βαλμάς δεν ομολόγησε. Πάντως, με απόφαση του αρχηγού της Αστυνομίας κ. Μ. Χουρδάκης, οι δύο επίορκοι αστυνομικοί ετέθησαν σε διαθεσιμότητα. Ενώ οι αξιωματικοί της Ασφάλειας συνεχίζουν τώρα τις έρευνες για να διαπιστώσουν αν οι δύο αστυνομικοί ενέχονται και σε άλλες εγκληματικές πράξεις.

ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΒΙΑΣΜΟ ΤΗΣ 16ΧΡΟΝΗΣ

ΕΠΙΕΓΟΥΣΑ ένορκη διοικητική εξέταση διενεργεί η Αστυνομική Διεύθυνση Θεσσαλονίκης, προκειμένου να ερευνήσει το ενδεχόμενο συγκαλύψης του αστυνομικού Γιώργου Χατάλη, που κατηγορείται ότι βίασε μια 16χρονη, από ορισμένους συναδέλφους του του Τμήματος Νεαπόλεως της συμμορφώσεως. Η διοικητική εξέταση στράφηκε προς αυτή την κατεύθυνση μετά την κοινοποίηση στην Αστυνομική Διεύθυνση της μήνυσης που υπέβαλαν οι γονείς της 16χρονης στον εισαγγελέα. Στη μήνυση επισημαίνεται ότι οι συνάδελφοι του Χατάλη απειλούσαν το θύμα να μη μιλήσει εις βάρος του αστυνομικού. Μόλις πληροφορήθηκε το συμβάν, ο εισαγγελέας Θεσσαλονίκης επικοινωνήσε πάντως με το Αστυνομικό Τμήμα Νεαπόλεως και επέληξε τους αστυνομικούς επειδή δεν τον ενημέρωσαν. Παράλληλα, έδωσε εντολή να σταλεί αμέσως η 16χρονη σε αυτόν και να οδηγηθεί στον ιατροδικαστή για εξέταση.

ΑΠΑΤΕΩΝΑΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ

ΜΕ ΕΞΗΝΤΑ θυροτηλεοράσεις έπρεπε να... εξοπλιστεί το υπουργείο Δημόσιας Τάξης, κατά την άποψη του αρχιφύλακα Γ. Ρέππα! Ετσι, παρουσιάστηκε σε κατάστημα ηλεκτρονικών της Αργυρούπολης ως «ανθυποαστυνομός Γεώργιος Νικολάου» και ζήτησε να παραγγείλει 60 θυροτηλεοράσεις και το αντίστοιχο κεντρικό σύστημα αξίας 9 εκατ. δρχ. για λογαριασμό του υπουργείου φυσικά! Εθεσε, μάλιστα, ως προϋπόθεση να παραλάβει προηγούμενος ένα δείγμα μηχανημάτων, αξίας 750.000 δραχμών, προκειμένου να δοκιμαστούν από την υπηρεσία του και να εγκριθεί η παραγγελία. Ο Ρέππας συνελήφθη από συναδέλφους του και οδηγήθηκε στον εισαγγελέα.

ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΟΙ ΛΗΣΤΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ

ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΤΗΚΑΝ την περασμένη Πέμπτη οι δύο αστυνομικοί που

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΑΣ, ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΣΠΙΚΟΙΝΟΝΙΣΟΥΝ, ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΗΝ "ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ", ΣΤΟ ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΣΤΕΚΙ ΚΑΒΑΛΑΣ, ΣΤΗ ΝΙΛΛΑ ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΠΥΡΗΝΑ ΚΟΖΑΝΗΣ "ΑΝΤΑΡΣΙΑ"

Η ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Αν έπρεπε να απαντήσω στο ερώτημα «Τι είναι δουλεία;» κι αν επρόκειτο να απαντήσω με μια λέξη «έγκλημα», θα με καταλάβαιναν αμέσως όλοι. Δε θα χρειαζόταν να χρησιμοποιήσω μια μακροσκελή επιχειρηματολογία για να δείξω πως η εξουσία να αποστερείς έναν άνθρωπο απ' τις σκέψεις του, τη βούλησή του, την προσωπικότητά του, είναι μια δύναμη ζωής και θανάτου κι ότι το να υποδουλώνεις έναν άνθρωπο είναι σαν να τον δολοφονείς. Γιατί τότε, στο ερώτημα «Τι είναι ιδιοκτησία;» να μην μπορώ να απαντήσω παρόμοια «κλοπή», δίχως να ξέρω πως θα με παρεξηγήσουν σίγουρα, παρόλο που η δεύτερη πρόταση αποτελεί απλώς μια παραλλαγή της πρώτης; (1840)

Στις δύο πρώτες πραγματείες μου, σε μια κατά μέτωπο επίθεση ενάντια στην κατεστημένη τάξη, είπα, ανάμεσα σε άλλα πράγματα: «**Η ιδιοκτησία είναι κλοπή**». Σκοπός μου ήταν να κάνω μια διαμαρτυρία και να φωτίσω, για να το πούμε έτσι, την απόλυτη σαθρότητα των θεσμών μας. (1863-4)

Ποιος ήταν ο ειδικός στόχος της επίθεσής μου στα 1840; Ήταν το δικαίωμα της νομής, που αποτελεί έναν τόσο αναπόσπαστο μέρος της ιδιοκτησίας, ώστε όπου δεν υπάρχει αυτό δεν υπάρχει ούτε ιδιοκτησία. (1863-4)

Η ιδιοκτησία αποτελεί ένα τεράστιο θέμα γιατί συνεπάγεται την ανάμειξη τόσο πολλών συμφερόντων, διεγείρει τόσο μεγάλο φθόνο και ξυπνάει τόσους πολλούς φόβους. Η λέξη ιδιοκτησία είναι μια πολύ δύσκολη λέξη, εξαιτίας των πολλών εννοιών της στη γλώσσα μας, των ασαφειών της και του δίχως νόημα περιεχομένου που μερικές φορές της προσδίδεται. Είτε λόγω άγνοιας, είτε λόγω κακοπιστίας, κανένας δεν έχει ακολουθήσει ποτέ την καθοδήγησή μου πάνω στο θέμα αυτό. Αλήθεια, τι μπορεί κανείς να περιμένει όταν ακόμα και οι νομοθέτες, νομοδιδάσκαλοι και κάτοχοι του βραβείου της ακαδημίας συγχέουν την ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ με την νομή, στις διάφορες μορφές της, μίσθωση, κολιγία, μακροπρόθεσμη μίσθωση και απόλαυση πραγμάτων που υπόκεινται στη φθορά. «Τι», λέει κάποιος, «δεν είμαι ιδιοκτήτης των επίπλων μου, του ρολογιού και του καπέλου μου, τα οποία πλήρωσα κανονικά;» «Τι», λέει ένας άλλος, «δεν αποτελούν λοιπόν ιδιοκτησία μου τα ημερομίσθια που κέρδισα με τον ιδρώτα του προσώπου μου;» «Έχω εφεύρει ένα μηχανήμα», φωνάζει κάποιος άλλος, «έχω σπαταλήσει είκοσι χρόνια απ' τη ζωή μου πάνω σ' αυτό, σε μελέτη, δοκιμές, έρευνα και τώρα πρόκειται να μου πάρουν την ανακάλυψή μου, κυριολεκτικά να μου την κλέψουν!» «Κι εγώ έχω γράψει ένα βιβλίο», λέει ακόμα κάποιος άλλος, «που 'ναι το αποτέλεσμα ενός μακροχρόνιου και υπομονετικού διαλογισμού. Μέσα σ' αυτό βρίσκεται το ύφος μου, οι ιδέες μου, αυτή ακριβώς η ίδια η ψυχή μου- όλα όσα ξεχωρίζουν τον έναν άνθρωπο από τον άλλο - και τώρα μου λένε πως δεν έχω κανένα δικαίωμα να πληρωθώ γι' αυτό!»

Σ' αυτό το είδος της λογικής ήταν που απάντησα, δείχνοντας τα παράλογα όρια στα οποία μπορεί να φτάσει η σύγχυση των διαφορετικών εννοιών της λέξης ιδιοκτησία, το 1863 στα MAJORATS LITTERRAIRES μου: "Αυτή η λέξη έχει πολλά εντελώς διαφορετικά νοήματα και θα ήταν γελοίο να περνάμε, δίχως σχόλιο, απ' το ένα στο άλλο κι όμως να φαινόμαστε πως συζητάμε το ίδιο πράγμα..."

Την άνοιξη, οι φτωχές αγρότισσες μαζεύουν φράουλες στα δάση και τις φέρνουν στις πόλεις να τις πουλήσουν. Αυτές οι φράουλες αποτελούν τη σοδιά τους κι επομένως, όπως θα έλεγε ο Αββάς Πλακέ*, την ιδιοκτησία τους. Αλλά είναι πραγματικά έτσι; Αν ήταν, αυτό θα ισοδυναμούσε με το να λέγαμε πως αποτελούν τους ιδιοκτήτες των δασών απ' όπου προέρχονται οι φράουλες. Μα αλίμονο, το αντίθετο συμβαίνει. Αν αυτές οι πωλήτριες φραουλών ήταν πραγματικά ιδιοκτήτες των φραουλών, δε θα πήγαιναν στα δάση να μαζεύουν φρούτα για τους γαιοκτήμονες. Θα τα έτρωγαν οι ίδιες.

Μήπως ο αναγνώστης έχει ήδη αντιληφθεί πως τα καπέλα και τα παλτά, τα κτήματα και τα σπίτια, κατέχονται με πολύ διαφορετικούς τρόπους κι ότι παρόλο που πιθανόν η γλώσσα να επιτρέπει σε κάποιον να μιλάει για ένα τραπέζι σαν "ιδιοκτησία" με κάποια μορφή αναλογίας, όπως ακριβώς μιλάει κάποιος για ένα χωράφι σαν "ιδιοκτησία", η νομολογία δεν επιτρέπει αυτή τη σύγχυση...

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως ο αναγνώστης καταλαβαίνει τώρα τη διαφορά ανάμεσα στη νομή και την ιδιοκτησία. Την τελευταία μόνο ήταν που την αποκάλεσα κλοπή. Η ιδιοκτησία αποτελεί σήμερα το μεγαλύτερο πρόβλημα της κοινωνίας. Αυτή είναι ολόκληρο το πρόβλημα. (1863-64)

(*): Ο Αββάς Πλακέ (1716-1790) έγινε καθηγητής στο γαλλικό κολέγιο, στην εποχή του Λουδοβίκου του 16ου κι εξέδωσε μια Φιλοσοφική και Πολιτική Πραγματεία πάνω στην Πολυτέλεια, στα 1786. Ο Πλακέ υποστήριζε μια ζωή σύμφωνη με τη φύση. Ο ιδιοκτήτης πρέπει να βασίζεται στον εαυτό του. Αυτό αποτελεί ένα επιχείρημα υπέρ του περιορισμού μάλλον, παρά της κατάργησης της ιδιοκτησίας.

(Τα δοκίμια είναι μέρη των έργων του Πιερ-Ζοζέφ Προυντόν (1809-1865): "Τι είναι ιδιοκτησία" και "Θεωρία της ιδιοκτησίας".)

ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ-ΦΑΣΙΣΜΟΣ: ΕΝΑ Α- ΚΟΜΗ ΠΡΟΣΩΠΕΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΣΤΙ- ΚΟΥ ΙΔΕΟΛΟΓΗΜΑΤΟΣ - ΤΟ ΠΙΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟ ΤΕΧΝΑΣΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙ- ΚΗΣ ΙΣΧΥΟΣ.

Τα τελευταία χρόνια έχει παρατηρηθεί και στην Ελλάδα η ανάπτυξη εθνικιστικών και φασιστικών ιδεών κάτι βέβαια διόλου παράξενο, αφού σε όλη την Ευρώπη το φαινόμενο έχει πάρει δραματικές διαστάσεις (ο Γάλλος ακροδεξιός Λεπέν παίρνει ποσοστό γύρω στο 12% στις εκλογές, στην Αυστρία οι φασίστες γίνονται επικίνδυνοι αντίπαλοι για τους "δημοκρατικούς" στο παιχνίδι της εξουσίας, στη Ρωσία ο Ζιρινοφσκι έχει ένα από τα μεγαλύτερα κόμματα και έχει με το μέρος του μεγάλο μέρος της νεολαίας, στη Γερμανία οι ναζί συνεχίζουν να καίνε και να βασανίζουν τους μετανάστες).

Έτσι το φαινόμενο αρχικά παρουσιάζεται δικαιολογημένο. Οι φασιστικές ομάδες λειτουργούν ανενόχλητες από το κράτος, τα ΜΜΕ δεν αναφέρουν καν το πρόβλημα και περιορίζονται στη συκοφαντία ενάντια στους αναρχικούς "παράγοντας" κοινωνικό έργο, ο απλός λαός δέχεται άκριτα τα μηνύματα που προβάλλουν προστιαθώντας να νιώσει ασφαλής και ανώτερος πίσω απ' τη σημαία του εθνικισμού και της εισροής σε μια ομάδα όπου δεν θα χρειάζεται να νιώθει την ανασφάλεια της πρωτοβουλίας και της αυτόβουλης ενέργειας, υπακούοντας στον ηγέτη, τον αλάθητο, τον "πατερούλη", τον Θεό!

Αντιλαμβανόμενοι τον κίνδυνο που προβάλλει ολοένα και πιο άμεσος θα προσπαθήσουμε να δικαιολογήσουμε την αντίθεση μας, όχι μόνο από άποψη ιδεών, αλλά και τον έμπρακτο αγώνα μας ενάντια στους εχθρούς της ελευθερίας και συνάμα της ίδιας της ανθρωπότητας.

Κρίνοντας τον φασισμό θα δούμε ότι υποστηρίζει την καθολική κυριαρχία του κράτους (κάτι σαν τον "κομουνισμό") αλλά και την απαγόρευση κάθε πρωτοβουλίας και ελευθερίας. Πότε όμως στην ιστορία της ανθρωπότητας ένας λαός έζησε ευτυχισμένος και αναπτύχθηκε πολιτισμικά ή οικονομικά έχοντας τα δεσμά των εξουσιαστών αποπνικτικά σφιχτά τόσο στα χέρια όσο και στο πνεύμα; Σε ποιο κράτος ή κοινωνική ομάδα παρατηρήθηκε πρόοδος και αναβάθμιση των συνθηκών ζωής ή του πνεύματος όταν οι διαταγές των αφεντικών επέβαλαν αποφάσεις και τρόπους οργάνωσης και λειτουργίας της κοινωνίας είτε με τη βία, είτε με τον εκβιασμό; Σε ποιο μέρος του κόσμου όπου οι πολίτες δεν είχαν τη δυνατότητα να δρουν αυτόβουλα και να οργανώνουν, όπως αυτοί θεωρούν σωστό, την κοινωνία, και το κράτος με τους λίγους εκπροσώπους του πήραν το ρόλο του κεφαλαίου, του ιδιωτικού παράγοντα ή του αφέντη σημειώθηκε ακμή ή πότε και που έζησαν ευτυχισμένοι όταν δεν υπήρχε ελευθερία έκφρασης, σκέψης και κάθε προσπάθεια απεγκλωβισμού από της αλυσίδες της υποταγής καταστέλλονταν από το στρατό ή την αστυνομία και οι άνθρωποι κλείνονταν σαν ποντίκια στα απάνθρωπα κλουβιά που τα ονομάζουν φυλακές;

Απαντούμε λέγοντας: ποτέ και πουθενά! Στην κοινωνία της καταπίεσης ο άνθρωπος είναι δυστυχισμένος. Στην κοινωνία του ολοκληρωτικού κρατισμού το άτομο είναι σκουπίδι, μηχανή παραγωγής πλούτου και δεν του μένει ίχνος δημιουργικότητας και εγωισμού. Δηλαδή είναι δούλος της κρατικής μηχανής χωρίς σκέψη, χωρίς προσφο-

ρά στην κοινωνία και στους συνανθρώπους του αλλά και στον ίδιο του τον εαυτό.

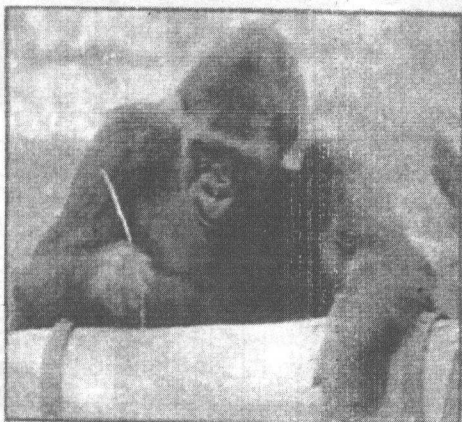
Ένας άλλος στόχος κάθε εθνικιστικής-φασιστικής ιδεολογίας είναι η κατάκτηση εδαφών που είτε η "χ" χώρα τα "δικαιούται" επειδή... κάποτε ήταν δικά της, είτε γιατί οι φυλετικές επιταγές απαιτούν την άμεση εκκαθάριση εθνών ή χωρών από τον πλανήτη, είτε υπάρχει συνωστισμός ανθρώπων και χρειάζονται νέες εκτάσεις γης. Γι' αυτό και κάθε ηγέτης κράτους θέτει σαν κύριο στοιχείο στην πολιτική του την ανάπτυξη του στρατού που είναι ένα από τα κυρίαρχα συστατικά του κράτους για ενδεχόμενους πολέμους, καταστολή αγωνιζόμενων κοινωνικών κομματιών κτλ.

Παρακολουθώντας την ιστορία της κυριαρχίας θα δούμε ότι κάθε λαός του οποίου η ανάπτυξη στηριζόταν στο στρατό και ασκούσε ιμπεριαλιστική πολιτική ήταν υποχρεωμένος να ζει στη μιζέρια, στην καταπίεση και σε συνεχόμενους πολέμους που είχαν ως αποτέλεσμα το θάνατο αθώων που υπακούοντας στις προταγές της εξουσίας ζούσαν με το όνειρο του "ήρωα" και της βίας. Η Σπάρτη, χαρακτηριστικό παράδειγμα милитарιστικής πόλης-κράτους, ουδέποτε ανάπτυξε αξιόλογο πολιτισμό και ουδέποτε αναπτύχθηκαν στα σπλάχνα φιλελεύθερες και ανθρωπιστικές ιδέες. Κατά το μεσαίωνα όπου κάθε κράτος ήταν παράλληλα και милитарιστικό (αξίζει να σημειώσουμε ότι κάθε κράτος είναι милитарιστικό και η επεκτατική πολιτική και η βία είναι κυρίαρχα στοιχεία του. Εδώ αναφέρονται τα πιο γνωστά και χτυπητά παραδείγματα.) τα δείγματα ανάπτυξης των επιστημών και της ποιότητας ζωής ήταν ελάχιστα. Ο λαός ζούσε μέσα στη φτώχεια και την εξαθλίωση. Τα παραδείγματα που θα μπορούσαν να παρατεθούν είναι άπειρα. Έτσι το συμπέρασμα ότι πόλεμος, που είναι κύριο συστατικό του κράτους και κυρίως προβάλλεται μέσα από τον εθνικισμό, είναι καταστρεπτικό για κάθε λαό είναι ευκολονόητο.

Κάθε εθνικιστικό κράτος υποχρεούται να διαθέτει κάποιους μεγάλους ηγέτες. Πόσο όμως εύκολα κάποιος ηγέτης μπορεί να ξεφύγει από τη διαφθορά και την κατάχρηση της εξουσίας του; Καθόλου μα την αλήθεια! Και αυτό έχει εξακριβωθεί μέσα από την ιστορία της εξουσίας. **Η εξουσία είναι**, όπως έχουμε τονίσει ξανά, **το ισχυρότερο ναρκωτικό** και κανείς δεν έχει καταφέρει να το πολεμήσει όντας μέσα σ' αυτό. Κάθε επανάσταση ή εξέγερση, κάθε αγώνας με στόχο την ελευθερία από την τυραννία της εξουσίας εύρισκε μπροστά του πλήθος υποταγμένων που ζούσαν υπό την εξάρτηση της εξουσίας και όταν οι αγωνιζόμενοι ξεπερνούσαν αυτό το εμπόδιο πλήθος ήταν πάλι αυτοί που με το όνειρο του εξουσιαστή πρόδιδαν τους κοινωνικούς αγώνες. Οπότε για ποιους θεούς ή έστω ημίθεους αναφέρονται οι κρατιστές οι οποίοι μόλις πήραν την εξουσία στα χέρια τους δεν τη χειρίστηκαν κατάλληλα; Πόσοι και ποιοι "εθνικοί σωτήρες" δεν έδωσαν τις ελπίδες του λαού στο έλεος των αφεντικών με σκοπό να ανέβουν ένα ακόμα σκαλί της κυριαρχίας της αποσύνθεσης; Εύκολα από τα παραπάνω γίνεται κατανοητό ότι η προϋπόθεση ενός φασιστικού-εθνικιστικού κράτους, που είναι ο ηγέτης, δεν μπορεί να υπάρξει και να ασκήσει εξουσία σύμφωνα με τα συμφέροντα της κοινωνίας. Ιδανικοί ηγέτες δεν υπάρχουν. Υπάρχουν άδικοι, δολοφόνοι, καταπιεστές, εκμεταλλευτές ηγέτες και όποιοι εναποθέσει τις ελπίδες του σ' αυτούς **θα βρεθεί απελπισμένος και συνάμα εγκλωβισμένος στη γκιλοτίνα της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και της ελευθερίας. Δηλαδή στα πλοκάμια του κράτους, του κεφαλαίου και της εξουσίας.**

Αστυνομικός
του Μαϊάμι
συντάσσει
την αναφορά
του.

Όσον αφορά τον οικονομικό τομέα των φασιστικών-εθνικιστικών ιδεολογιών θα συναντήσουμε εκτός από τον ολοκληρωτικό κρατισμό και τη φιλελεύθερη οικονομία (Η.Π.Α., Τουρκία κτλ.). Δεν πρέπει όμως κανείς να πιστέψει ότι υπάρχουν ουσιαστικές διαφορές στη ποιότητα ζωής των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων από τις δύο αυτές οικονομικές θεωρίες. Είναι ο αγώνας ανάμεσα στα αφεντικά για το ποιος θα πάρει μεγαλύτερο κομμάτι από την πίτα της εξουσίας. Οι εξουσιαστές ανάλογα με τις κοινωνικές συνθήκες διαλέγουν τον τρόπο εκμετάλλευσης και υποταγής της ανθρωπότητας. Στις Η.Π.Α., μια καθαρά μιλιταριστική χώρα και παράλληλα με τονωμένο το εθνικιστικό φρόνημα, ξεζουμίζουν το λαό με τη βοήθεια του κεφαλαίου (ως χρήμα και όχι προσωποποιημένο με αυτούς που το κατέχουν), δηλαδή της ελεύθερης οικονομίας ή πιο σωστά ελεύθερης εκμετάλλευσης. Είναι αρκετά έξυπνο το τέχνασμα της δημιουργίας του αμερικανικού ονείρου (ελευθερία, πρόκληση, ευκαιρίες, εύκολη ζωή κτλ.). Ζώντας στην ουτοπία της ενδεχόμενης

πλούσιας ζωής οι νέοι αλλά και οι υπόλοιπες παραγωγικές δυνάμεις καταθέτουν τα όπλα της εξέγερσης στο βωμό του κέρδους από την εκμετάλλευση ή από κάποιο λόττο η λαχείο (αλήθεια τόσο γενναιόδωροι είναι οι κεφαλαίουχοι και μας μοιράζουν δις).

Στην απέναντι όχθη η ΕΣΣΔ παλιότερα και τώρα η Κούβα και η Κίνα με την πειθαρχία και την αυστηρότητα των θεσμών αδρανοποιούν την κοινωνία (μήπως ο στόχος όλων των εξουσιαστών είναι η υποταγή της κοινωνίας άσχετα με τις δικαιολογίες τους;). Με την υπόσχεση ότι κάποτε... θα έρθουν καλύτερες μέρες και την προπαγάνδα ότι για όλα φταίνε οι καπιταλιστές τα μεγάλα κεφάλια του "κομμουνιστικού" κόμματος πλουτίζουν ρουφώντας το αίμα των ανθρώπων. **Όλοι οι εξουσιαστές τόσο στις καπιταλιστικές όσο και στις "κομμουνιστικές" χώρες, είναι τα ίδια καθάρματα που ανάλογα με τις περιστάσεις πηδούν απ' το ένα στρατόπεδο στο άλλο.** Η μόνη διαφορά είναι η χρησιμοποίηση διαφορετικών τεχνασμάτων για την εκμετάλλευση και την υποταγή της κοινωνίας.

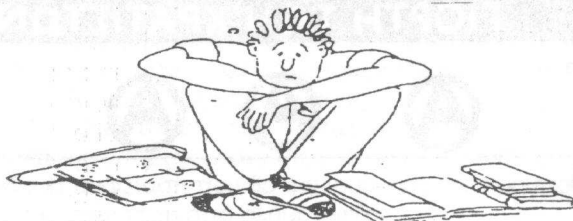
Τέλος οφείλουμε να τονίσουμε ότι ο εθνικισμός όπως και ο φασισμός είναι ένα ακόμη τέχνασμα των εξουσιαστών για τη διατήρηση της εξουσίας τους. Σε περιόδους κοινωνικών αναταραχών μηχανεύονται εθνικούς εχθρούς, διοργανώνουν επετείους και εκδηλώσεις για να τονώσουν το φρόνημα των σκλάβων τους και με συνενόχους τα ΜΜΕ προβάλλουν τη μαζοποίηση της κοινωνίας, την ομοιομορφία, την πειθαρχία και τη βία.

Ο σκοπός είναι ένας:

- Ο αποπροσανατολισμός της κοινωνίας από τα υπάρχοντα προβλήματα.
- Η αδράνεια και η υποταγή στις διαταγές των εξουσιαστών έτσι ώστε να μην κινδυνέψει ο θρόνος τους. Έτσι ώστε να συνεχίζουν ανενόχλητοι το έργο της εκμετάλλευσης της ανθρωπότητας.
- Η κατασκευή ανθρώπων-ρομπότ έτοιμων να θυσιαστούν για τα αφεντικά.
- Η προετοιμασία για πολέμους, θανάτους προσφύγων ή λαθρομεταναστών που από μια στιγμή και μετά γίνονται ασύμφοροι για την εξουσία και γιατί όχι και δημιουργία δυνάμεων καταστολής (αγανακτισμένοι πολίτες) ενάντια στα αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας.

ΜΠΟΥΡΛΟΤΟ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ ΣΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΣΚΥΛΙΑ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

- Θα ήταν λάθος να περίμενε κανείς από αναρχικούς να κάνουν λεπτομερή και άκρως αναλυτική περιγραφή του εθνικισμού-φασισμού. Εμείς τα θεωρούμε τεχνάσματα του κράτους και αποδεικνύοντας, όπως και πιστεύω ότι κάναμε σε κάποια καίρια σημεία (οικονομικές θεωρίες, ηγέτες κτλ.), την καταστρεπτική, για την κοινωνία, ύπαρξη του κράτους, αποδεικνύουμε παράλληλα την γελοιότητα τέτοιων ιδεολογημάτων όπως ο φασισμός και ο εθνικισμός. Γιατί πιστεύουμε ότι "η κοινωνία είναι το προϊόν των αρετών μας και το κράτος των ελαττωμάτων μας" (Τόμας Πάιν).

ΠΑΝΚ ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΙΑ

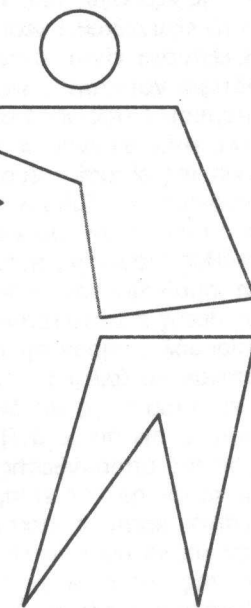
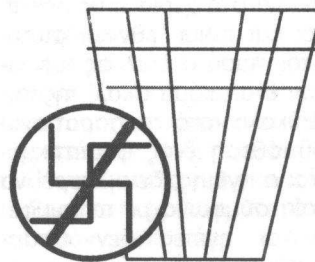
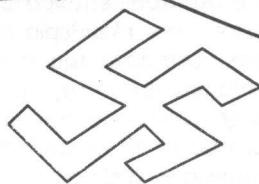
Αγαπητοί αναγνώστες και, ελπίζουμε, μελλοντικοί συναγωνιστές, θεωρώντας ότι στα πρώτα τεύχη είναι ανάγκη να αναλύσουμε τη σχέση του πανκ και της αναρχίας γιατί η υπάρχουσα κατάσταση είναι αν όχι γελοία, τουλάχιστον τραγελαφική. Είναι πράγματι ανησυχητικός ο συσχετισμός ενός μουσικού ιδιώματος με μια πρόταση ζωής και οργάνωσης της κοινωνίας με βάση την ελευθερία (αναρχικό ιδεώδες) που χρονολογείται από την δημιουργία κράτους και την εφεύρεση αυτού του διαχρονικού νάρκωτικού που ονομάζεται εξουσία, αλλά και που ποτέ δεν περιήλθε σε καλούπια, είτε μουσικά, είτε κομματικά, είτε στα πλαίσια συγκεκριμένων χώρων. Θα πρέπει ίσως να παραδεχθούμε ότι το αναρχικό ιδεώδες επηρέασε με κάποιες βασικές ιδέες του το πανκ (ελευθερία, ισότητα κ.τ.λ.) πολλές από τις οποίες όμως υποστηρίζονται και από άλλους ιδεολογικούς χώρους, άσχετα αν χρησίμευαν τις περισσότερες φορές μόνο για φιγούρα. Είναι δηλαδή λάθος να θεωρούμε ένα είδος μουσικής που αποτελείται από άτομα με ποικίλες αντιλήψεις (που συχνά οι αντιλήψεις αυτές συγκρούονται μεταξύ τους) εκπρόσωπο μια ιδεολογίας- δεν αναφερόμαστε μόνο στην αναρχία.

Ποιο συγκεκριμένα στη σημερινή κοινωνική πραγματικότητα παρατηρούμε την αύξηση του αριθμού των αναρχικών, όχι σαν συνειδητοποιημένων αγωνιστών, αλλά σαν υπηκόων κάποιου μουσικού κινήματος που σε μεγάλο βαθμό καθοδηγείται από κέντρα εξουσίας και συμφέροντα πολυεθνικών. Κάθε άνθρωπος ο οποίος κινείται σε "πολιτικό" χώρο λόγω της μουσικής που ίσως ακούει δείχνει ανυπευθυνότητα και υποδούλωση σε κοινωνικά status, στις επιταγές των κάθε είδους συγκροτημάτων ή μουσικών εταιριών και να ενεργεί σύμφωνα με τη μάζα και όχι αυτόβουλα και συνειδητά. Η μουσική πανκ είναι εξεγερτική εκφράζοντας παράλληλα πολλές επαναστατικές ιδέες. Αλλά δεν είναι με τίποτα εκπροσωπος η εκφραστής του αναρχικού ιδεώδους και οδηγός του κάθε ψευτοεπαναστάτη αστού στους κοινωνικούς αγώνες και στις εξεγέρσεις για την απελευθέρωση της ανθρωπότητας από τα δεσμά της εξουσίας. Αλλά και αν θεωρήσουμε ως επιχείρημα την ύπαρξη μουσικών ρευμάτων που υποστήριζαν το αναρχικό ιδεώδες, θα παρατηρήσουμε ακόμη και σ' αυτά πάμπολλα φασιστικά ή συντηρητικά στοιχεία. Η άποψη που υποστηρίζει ότι η απόκτηση συνειδησης και ξεκάθαρης πολιτικής άποψης μπορεί να επέλθει μέσω μουσικών ρευμάτων δε μου φαίνεται ότι διαφέρει αυτή και οι υποστηρικτές της από τα χιλιάδες πρόβατα στις πολιτικές συγκεντρώσεις που κρέμονται από τα χείλη του πολιτικού-ποιμένα για να αποκτήσουν πολιτικά πιστεύα. Γιατί το ιδεώδες της αναρχίας (και όχι ιδεολογία όπως πολλοί "θέλουν" να το ονομάζουν) είναι προϊόν ελεύθερης σκέψης και κριτικής της κοινωνικής πραγματικότητας και όχι διαφήμισης, κηθάρας ή πολυεθνικών κεφαλαίων και ρουφιάνων!

ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΜΑΣ
ΓΙΟΡΤΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΣΤΩΝ

Contra El Fascismo

Η ΔΡΑΣΗ ΜΑΣ

Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΤΟΥΣ

Ο ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΤΕΧΝΑΣΜΑ ΤΩΝ ΕΞΕΥΘΥΝΑΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΞΕΧΥΣ ΤΟΥΣ. ΣΕ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΝΑΒΡΑΣΜΟΥ ΜΗΧΑΝΕΥΟΝΤΑΙ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ, ΔΙΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ ΕΠΕΤΕΙΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕ ΤΑ ΜΜΜΕ ΠΡΟΒΑΛΟΥΝ ΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟ ΤΗΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ, ΤΗΣ ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΙΑΣ-ΜΑΖΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗ ΒΙΑ.

ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΕΙΝΑΙ: Ο ΑΠΟΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΥΠΑΡΧΟΝΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ-ΡΟΜΠΟΤ ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ.

ΑΣ ΑΝΤΙΑΡΑΣΟΥΜΕ ΣΤΑ ΣΤΗΜΕΝΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΩΝ

ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ (Π.Χ. ΙΜΙΑ)

**ΚΑΜΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ Σ' ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΡΑΡΙΖΟΥΝ ΜΕ ΤΟ ΜΑΣΤΙΓΟ
ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ!**

ΜΠΟΥΡΛΟΤΟ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ ΣΤΑ ΦΑΣΙΣΤΙΚΑ

ΣΚΥΛΙΑ!

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΚΥΡΙΟΙ/ΕΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ

1996 και για μια ακόμη φορά οι δύο γειτονικές χώρες, Ελλάδα και Τουρκία έφτασαν στα πρόθυρα του πολέμου. Όλες οι στρατιωτικές δυνάμεις βρίσκονταν σ' επιφυλακή, οι στρατηγοί έτοιμοι να πατήσουν τα κουμπιά της καταστροφής, οι στρατιώτες τρέμοντας απ' το κρύο (ίσως και από φόβο) περίμεναν το σήμα απ' τα "ψηλά" για να ξεκινήσουν έναν ακόμη πατριωτικό αγώνα ενάντια στους "Τουρκαλάδες", τους "άπιστους", τους βάρβαρους. Και από πάνω τα αφεντικά να τρίβουν τα χέρια τους.

Ξεχάσαμε όλοι μας όμως τις μέρες εκείνες να ασχοληθούμε με τις αιτίες και όχι με τις αφορμές. Να ασχοληθούμε με την ουσία! Αξίζει να αναρωτηθούμε ποιοι κέρδισαν από την κρίση αυτή. ΕΜΕΙΣ ΞΕΡΟΥΜΕ ΚΑΙ ΔΕ ΦΟΒΟΜΑΣΤΕ ΝΑ ΤΟ ΦΩΝΑΞΟΥΜΕ!

- Οι ΗΠΑ για μια ακόμη φορά μπλέχτηκαν στα εσωτερικά των δύο χωρών παίζοντας το ρόλο του μεσολαβητή για την ειρήνη. Κατάφεραν να πουλήσουν και να εξασφαλίσουν την πώληση πολλών καταστροφικών όπλων που θα "προστατεύσουν" τις δύο χώρες. Κατάφεραν να γίνουν οι "καλοί", οι υποστηρικτές της ειρήνης και της γαλήνης. Και ως αντάλλαγμα... ...νέες βάσεις, νέες προκαθορισμένες από το λευκό οίκο κυβερνήσεις, νέες υπογραφές και εγγυήσεις ότι θα συνεχίσουν να παίζουν για πολύ καιρό ακόμα το ρόλο του νταβατζή.
- Κυβέρνηση και αντιπολίτευση: Η πρώτη γιατί αποπροσανατόλισε το λαό από τα κύρια προβλήματα του (οικονομία, κοινωνικά προβλήματα, κρατική καταστολή κ.τ.λ.) και η δεύτερη γιατί εκμεταλλευόμενη τη στάση της κυβέρνησης, την κατηγορήσε για προδοσία περιμένοντας μερικές χιλιάδες ψήφους ακόμα στις εκλογές.
- Τα Μ.Μ.Ε. αύξησαν τα ποσοστά ακροαματικότητας για περίπου δύο εβδομάδες, στήριξαν την πολιτική παράταξη που υποστήριζαν και έδωσαν το σήμα για την ανάπτυξη του εθνικισμού. Τα ψέματα και η εθνικιστική προπαγάνδα στο μεγαλείο τους. Γι' αυτό συνεχίζει να είναι επίκαιρο και πραγματικό το σύνθημα: **ΑΛΗΤΕΣ ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ!**
- Πολλοί καραγκιόζηδες και ξερόλες άδραξαν την ευκαιρία να βγουν στις οθόνες των Μ.Μ.Ε. και να τονώσουν τον εγωισμό τους προτείνοντας λύσεις και παίρνοντας ο καθένας το ρόλο του εθνικού σωτήρα.
- Φασίστες και εθνικιστές βρήκαν πρόσφορο έδαφος για να διοργανώσουν πορείες και να αυξήσουν τα μέλη τους.

Έχουμε την πεποίθηση ότι στην πρόσφατη κρίση όλα ήταν προκαθορισμένα και προμελετημένα. Μια ακόμη συμφωνία αφεντικών για την ενίσχυση του κεφαλαίου και της εξουσίας.

Η κοινωνία πρέπει να αντιπαχθεί στις δολοπλοκίες και τα μηχανεύματα των εξουσιαστών. Να μίτσει φραγμός στον εθνικισμό και ιμπεριαλισμό γιατί οι λαοί δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν. Αντίθετα τους ενώνει η υπόθεση της απελευθέρωσης από την τυραννία και εκμετάλλευση της εξουσίας!

• **ΟΧΙ ΑΛΛΟΙ ΝΕΚΡΟΙ "ΗΡΩΕΣ".**

• **ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ, ΜΟΝΟ ΤΑΞΙΚΟΥΣ. ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ ΟΛΗ Η ΓΗ, ΑΔΕΡΦΙΑ ΜΑΣ ΟΛΟΙ ΟΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΟΙ.**

ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ · **ΕΘΝΙΚΩΝ
ΑΝΤΙΝΟΜΙΑ**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Η ανθρωπότητα έχει ήδη εισέλθει σε μια φάση μη αναστρέψιμης αυτοκαταστροφής, συντελούμενης με ολοένα γρηγορότερο ρυθμό. Η τραγική, κατά τη γνώμη μου, πλευρά της καταστροφής αυτής είναι ότι δεν αφήνει άθικτο το ζωικό βασίλειο, αλλά είναι προδιαγεγραμμένη και γι' αυτό, διότι ο άνθρωπος με την εγωιστική του ηλιθιότητα επιφέρει την καταστροφή του μέσω μιας ευρύτερης καταστροφής, αυτής του φυσικού περιβάλλοντος.

Η καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος από τον άνθρωπο, η κατεδάφιση της ίδιας της οικίας δε νομίζω να αμφισβητείται από οποιονδήποτε εκτός των τελεστών της. Αίμπαλλα είναι τα παραδείγματα του καθημερινού βιασμού της φύσης από τον άνθρωπο, είτε τελείται αυτός μέσω των σκουπιδιών, των κλιματιστικών, των ψυγείων, των μηχανών εσωτερικής καύσης, των λυμάτων τεράστιων βιομηχανικών συγκροτημάτων των οποίων οι ιδιοκτήτες "βρίσκοντας" νομικά παράθυρα διαφεύγουν των κυρώσεων, των γουναρικών, και γενικά μέσω όλων σχεδόν των υλικών και πνευματικών δημιουργημάτων του ανθρώπου.

Ερωτήματα του τύπου "γιατί έπρεπε να εκλείψει η ζωή από τον πλανήτη Γη", "γιατί έπρεπε να γίνει η βιομηχανική επανάσταση", "γιατί, γιατί γιατί...", είναι, ορίζονται, υπάρχουν για να μείνουν αναπάντητα. Το σίγουρο είναι ότι λίαν συντόμως θα καταστροφούμε, δε θα είμαστε εμείς δε θα υπάρχουμε σαν άνθρωποι.

Υπό την απειλή λοιπόν της εξαφάνισης κάθε ζωντανού και μη οργανισμού και της ματαιότητας που η γνώση της επιφέρει θα έλεγα ότι η ανάγκη μιας ρητής και διαυγασμένης επανάστασης, η οποία και βέβαια θα εντάσσεται στα πλαίσια της ματαιότητας που προαναφέρθηκε, είναι επιτακτική και επιβάλλεται ως "άρνηση" στη ματαιότητα και ως απάντηση σ' αυτούς που επιταχύνουν την καταστροφή της φύσης. Ρητή και διαυγασμένη ως προς τους στόχους της που πρέπει να είναι **η δημιουργία αταξικής και άκρατης κοινωνίας** η οποία ή δε θα έχει συντεταγμένους νόμους ή αν θα έχει να μπορεί να βάζει τους υπάρχοντες νόμους σε λειτουργία χωρίς ταξικές διακρίσεις.

Μια επανάσταση που πρέπει να καταργήσει την νοοτροπία της ύπαρξης μέσω της ατομικής ιδιοκτησίας.

Μια επανάσταση που θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για την κατάκτηση από όλους ανεξαι

"αγαθού" του χρήματος, μιας και αυτό είναι σήμερα, κακώς βέβαια, που εξασφαλίζει στους ανθρώπους τη μάταιη ψευδοευτυχία. Μια επανάσταση που πρέπει να εξασφαλίσει σε όλους ανεξαιρέτως το αγαθό της μάταιης ελευθερίας σκέψης και πράξης. Μια επανάσταση που θα επιφέρει την εργατική διεύθυνση της εργασίας και μια επανάσταση που όταν καταφέρει τα παραπάνω, να αυτοκτονήσει, αφού γεννήσει σ' όλους πρώτα το επαναστατικό αίσθημα.

Ατενίζοντας στη στιγμή της αυτοκαταστροφής μας, θα επιδεικνύαμε μεγάλη γενναιότητα αν παράλληλα με την απόλαυση του αγαθού της συμβατής με τη φύση ζωής, εξασφαλίζαμε το ίδιο και για τους απογόνους μας αλλά και για το Ζωικό Βασίλειο με την ελπίδα **ότι κάποτε και υπό αυτές τις προϋποθέσεις το όριο θα αρθεί!**

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΚΑΙ... ΔΗΘΕΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ

Οπως ο καθένας μπορεί εύκολα να αντιληφθεί το αναρχικό κίνημα έχει παρουσιάσει αρκετά αισθητή ανάπτυξη. Εκεί που στις πορείες, στις καταλήψεις και στις γενικότερες κινητοποιήσεις έδιναν το παρόν μικρή μερίδα ανθρώπων, σήμερα έχουμε φτάσει στο σημείο να συγκεντρώνουμε (μόνο στην Αθήνα) κάποιες χιλιάδες συντρόφους, ενώ από πίσω βρίσκονται αρκετοί ακόμα αναρχικοί οι οποίοι είτε λόγω προσωπικών διαφορών, είτε λόγω διαφορετικών απόψεων δεν δίνουν το παρόν στις κινητοποιήσεις.

Με την ανάπτυξη του αναρχικού κινήματος αντιμετωπίζουμε ένα σοβαρό και συνάμα ορατό πρόβλημα. Την εμπορικοποίηση και τη φθορά του ιδεώδους της αναρχίας. Χωρίς να θεωρούμε τους εαυτούς μας "αναρχοπατέρες" ή τους ειδήμονες του "είδους" νιώθουμε την υποχρέωση να κριτικάρουμε μια μερίδα "συντρόφων"

κυρίως νέων οι οποίοι αγνοώντας παντελώς τι σημαίνει ΑΝΑΡΧΙΑ, πολύ εύκολα ταυτίζονται με τον "όρο" για διαφορετικούς λόγους, βέβαια, ο καθένας.

Θα ξεκινήσω με τους λεγόμενους από μένα "αναρχοπάνκηδες", "αναρχομέταλλα" κ.τ.λ. κ.τ.λ., δηλαδή ανθρώπους που ακολουθώντας σαν πρόβατα τα μουσικά ρεύματα και τις μεθοδεύσεις των πολυεθνικών ταυτίζονται με τη μουσική με το ιδεώδες της αναρχίας. Η τάση αυτή χαρακτηρίζεται από τον αυθορμητισμό, τη διάθεση για αγώνα, στοιχεία δηλαδή καλά, αλλά συνάμα έχουν την εντύπωση ότι η άρνηση φτάνει, ότι δεν χρειάζεται η πρόταση για τον κόσμο που θα δημιουργηθεί έστω και με την ολοκληρωτική καταστροφή αυτού του κόσμου. Διαλέγουν το προσωνύμιο "αναρχικός" φορούν μια κονκάρδα με το Α και νιώθουν αγωνιστές, εξεγερμένοι, μάγκες, "ωραίοι" και ότι άλλο μπορεί να βάλει το μυαλό ενός φαντασμένου αστού. Είναι τα άτομα που όταν τελειώσουν με τις υποχρεώσεις τους προς τη μαμά-πατρίδα (στρατιωτική θητεία) θα ακούσουν σκυλάδικα, θα πάνουν τα πρώτα τραπέζια στα "μπουζούκια" και θα ξεχάσουν κάθε τι περί εξέγερσης, αυτοδιοίκησης, ελευθερίας. Ή θα καταλήξουν σε κάποιο παγκάκι με τη σύριγγα στο χέρι βρίζοντας το σύστημα που δεν προσπάθησαν ποτέ να αλλάξουν. Αυτή την τάση την τρώμε στα μούτρα εδώ και καιρό με τα δήθεν "άτομα" που όμως δεν γνωρίζουν ποιος ήταν ο Κροπότκιν και πιστεύουν πως αναρχία είναι να δέρνεις όποιον σε λοξοκοιτάξει (επισημαίνω ότι το μουσικό άκουσμα δεν έχει καμιά σχέση με τα "πολιτικά" πιστεύω του κάθε ατόμου, εκτός από ελάχιστες περιπτώσεις, και κάθε προσπάθεια σύνδεσης των δύο είναι λανθασμένη).

Περνώ αμέσως στην επόμενη τάση: τους βολεμένους, τα παιδάκια της "μαμάς" που κάποτε ένιωσαν την ανάγκη να ξεφύγουν από τα δεσμά της οικογενειακής καταπίεσης. Είναι παιδιά μορφωμένα, με "ανησυχίες" όπως τι μάρκας ρούχο θα φορέσουν ή με πόσους/ες πήγαν τον προηγούμενο χρόνο. Όντως αυτοί ξέρουν ποιος ήταν ο Κροπότκιν αλλά δεν παύουν να αποτελούν ξένο σώμα στο χώρο γιατί αρνούνται να αποδεχτούν ότι ο αγώνας χρειάζεται θυσιές. Ποτισμένοι με μύριες μικροαστικές ανηλπίες όπως ότι θα δημιουργήσουν ένα κόσμο αγέλων αδιαφορώντας για τον παράγοντα άνθρωπο που ουδέποτε ήταν και ούτε πρόκειται να γίνει τέλειος (οι περισσότεροι από αυτούς συνειδητοποιώντας ότι άγγελοι δεν υπάρχουν αποσύρονται απογοητευμένοι από το χώρο) ή ότι ακόμη και σε μια ελεύθερη κοινωνία είναι ανάγκη να έχουμε αφέντες πάνω απ' τα κεφάλια μας χάνουν κάποτε το όνειρο και μπαίνουν στην "πραγματικότητα"-εξουσιαστική πραγματικότητα. Η μεγαλύτερη διαφορά όμως ανάμεσα σε έναν αναρχικό και έναν αστό ψευτοεπαναστάτη είναι η άρνηση του δευτέρου να δεχθεί τη βία (κατ' εμένα δημιουργική "βία") σαν μέσο κοινωνικού αγώνα. Σε αντίθεση με την καθημερινή του ζωή όπου χρησιμοποιεί κατά κόρων τη βία ως μέσο επίλυσης των διαφορών του, την απορρίπτει όπως είπαμε ως μέσο κοινωνικού αγώνα. Και με τον παρακάτω συλλογισμό αποδεικνύεται και η άποψη γι' αυτή την τάση -ξένο σώμα- αρχικά. Το σχολείο, η οικογένεια και τα πολλά ακόμα κέντρα αποχαίνωσης και τοποθέτησης αλυσίδων στον ανθρώπινο νου πολύ έξυπνα απέρριψαν την εξεγερτική βία εξυιώνοντας την λεγόμενη "νόμιμη" βία την οποία χρησιμοποιούν αδιάκοπα για τους εξουσιαστικούς σκοπούς τους. Σαφώς και ο μικροαστός άμεσα επηρεασμένος από τις εξουσιαστικές ανηλπίες δεν συμφωνεί με τις βίαιες εξεγερτικές πρακτικές, οπότε γίνεται αμέσως ακίνδυνος για την εξουσία και το κράτος. Δηλαδή και ο αστός νιώθει αγωνιστής (το κύριο μέλημα του αστού είναι το "ψάξιμο" και η

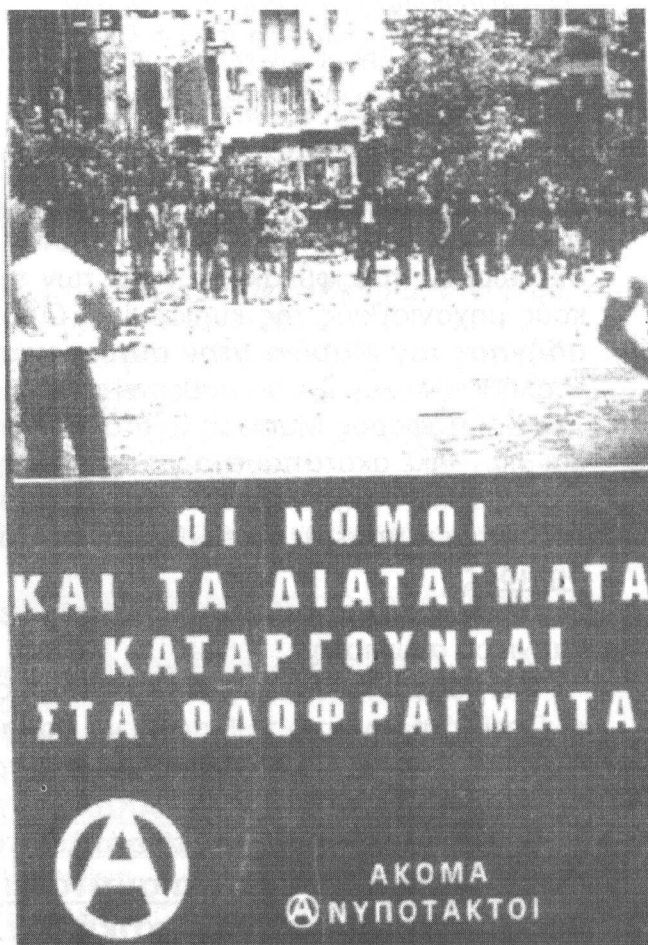
"αγωνιστικότητα") και συνάμα δε δημιουργεί κανένα πρόβλημα στα αφεντικά. Μου είναι αδιανόητο να αντιληφθώ πως όλοι αυτοί στις μέρες της επανάστασης (αμήν και τότε) θα πάρουν τα όπλα ή τις πέτρες ή τις μολότοφ και θα αντισταθούν στους βιαστές της ανθρωπότητας. Μάλλον όμως αρχίζω να πιστεύω συνομιλώντας με κάποιους από αυτούς τους "συντρόφους" ότι θα προσπαθούσαν να τους πείσουν (!) ή ακόμα χειρότερα θα έτειναν στον εχθρό τα ηρωικά τους στήθη, έτοιμοι να πεθάνουν για την αναρχία (!!). Η κατάληξη όλων αυτών είναι ευκολονόητη αν και λίγο πεσιμιστική.

Τα τελευταία χρόνια που οι αναρχικοί κάνουν πιο αισθητή την παρουσία τους, μερικοί σύντροφοι αρνούνται πεισματικά να αντικρίσουν την πραγματικότητα. Δεν αντιλαμβάνονται ότι η κοινωνία για να ξυπνήσει από το λήθαργο χρειάζεται ταρακούνημα, ανπιπαράθεση, διάλογο των αναρχικών αντιλήψεων με τις εξουσιαστικές. Επαναλαμβάνω όμως ότι αυτοί οι σύντροφοι δεν αντιλαμβάνονται την σύγχρονη πραγματικότητα και επίσης πολλές φορές αρνούνται να αυτοαποκαλεστούν "αναρχικοί" βρίσκοντας άλλες κακέκτυπες ονομασίες όπως αντιεξουσιαστές, αριστεριστές κ.τ.λ.. Κάποιοι από αυτούς ντρέπονται! Ευνόητο κάτι τέτοιο μετά από τόση πλύση εγκεφάλου από τους εξουσιαστές. Άλλοι φοβούνται! Και αυτό ευνόητο αν παρατηρήσουμε την κρατική καταστολή ενάντια στους αναρχικούς τα τελευταία χρόνια. Λαμβάνοντας όμως υπόψη ότι οι εν λόγω σύντροφοι είναι συνειδητοποιημένοι (ας έχουμε τις αμφιβολίες μας για πολλούς απ' αυτούς) τέτοια στάση δείχνει σ' εμένα έλλειψη υπευθυνότητας. Ο καθένας πρέπει να γνωρίζει από την αρχή ότι ο αντικρατικός-αντιεξουσιαστικός αγώνας απαιτεί θυσίες και όποιος νιώθει το χρέος του, κυρίως απέναντι στον εαυτό του, παραβλέπει και τις θυσίες και τα προβλήματα που θα αντιμετωπίσει.

Γιατί φοβούμενοι για τυχών επιπλήξεις γονέων, περιθωριοποίηση, κρατική καταστολή πολλοί σύντροφοι αρνούνται να δείξουν το πρόσωπό τους (και βέβαια δεν εννοούμε τους λεγόμενους από τα Μ.Μ.Ε "κουκουλοφόρους") Ζώντας στο "σκοτάδι" και κρυμμένοι από την κοινωνία. Η κρυψίνοια εξυπηρετεί τους εξουσιαστές γιατί όχι μόνο δε νιώθουν κοντά τον κίνδυνο της

κοινωνικής εξέγερσης, αλλά και γιατί μπορούν με τους ρουφιάνους τους να διαστρεβλώνουν το ιδεώδες της ΑΝΑΡΧΙΑΣ.

(To be continued...)

ΑΝ..., ΝΑ...

**Πράσινες ανταύγειες ξεχωρίζουν στο σκοτάδι
τη γιορτή του ο Διόνυσος έστησε στον Άδη
Η θεϊκή της παρουσία,
υποθάλπει την αναλγησία ενός μικρού Χριστού,
που αγαπά χωρίς να αγαπιέται.
Βγαίνοντας απ' το χορό
γίνεσαι κεραυνός στον ουρανό,
την εξέγερση φωτίζεις,
είσαι βροχή, μας πλημμυρίζεις,
τη δρύννη εξουσία σαπίζεις.**

ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΟΝ Χ. ΜΑΡΙΝΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ

*"Ό, τι κι αν συμβεί, κι ό, τι κι αν πουν για μένα,
να ξέρεις ότι είμαι αναρχικός, ότι θα πολεμήσω
σαν αναρχικός κι ότι αν είναι η μοίρα μου να πε-
θάνω, θα πεθάνω σαν αναρχικός." (Α. Ζελεζνιάκωφ)*

Το κράτος είναι ο μόνος τρομοκράτης. Ένα ακόμη θύμα της κρατικής μαφίας ο αναρχικός Χριστόφορος Μαρίνος έπεσε από σφαίρες μπάτσων. Οι κρατιστές υποστηρίζουν ότι πρόκειται για αυτοκτονία. Αλλά και στην περίπτωση της αυτοκτονίας αυτή έγινε λόγω των σκευωριών, των φυλακίσεων και των πιέσεων που δεχόταν ο Μαρίνος από τους διωκτικούς μηχανισμούς της κυριαρχίας. Οπότε **φονιάς είναι και πάλι το κράτος γιατί αυτό οδήγησε τον Μαρίνο στην αυτοκτονία**. Εμείς όμως υποστηρίζουμε ότι ήταν δολοφονία. Η αλήθεια βέβαια δε θα μαθευτεί ποτέ. Ένα όμως είναι σίγουρο:

Ο Χριστόφορος Μαρίνος αντιτάχθηκε από τη νεαρή του ηλικία στο κρατικό οικοδόμημα και διώχθηκε ακατάπαυστα για τη δράση του. Η άρνησή του να υποταχθεί στις προσταγές των κρατικών μηχανισμών είχαν ως αποτέλεσμα αρχικά τις φυλακίσεις, τις οποίες ο Μαρίνος αντιμετώπισε με απεργία πείνας, και τέλος **τη δολοφονία του από τους κρατικούς δήμευς.**

Δεν είναι πολλά τα ερωτήματα που γεννιούνται για την δολοφονία ή αυτοκτονία του αναρχικού αγωνιστή.

- Τι ζητούσαν μυστικοί μπάτσοι στο πλοίο;
- Γιατί ζήτησαν από το Μαρίνο να παραδοθεί; Ποιες ήταν οι κατηγορίες;
- Μπορεί κανείς να φανταστεί ότι δεν πρόκειται για δολοφονία, για μια ακόμη μορφή κρατικής καταστολής;
- Πως ήξεραν ότι Μαρίνος είχε όπλο (που να το βρει βέβαια);

Η κοινωνία πρέπει να αντιτάξει στις δολοφονίες του κράτους την εξέγερση και την επαναστατική βία.

**ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ
ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.**

**ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟ ΜΑΡΙΝΟ
ΤΙΜΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΗΜΕΝΟΥΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ**

ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΤΙΠΟΤΑ

ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

ΑΝΤΙΝΟΜΟΙ

Ήταν αρκετός καιρός που πέρασε με τις εκλογές να βρίσκονται πάντα «επί θύραις». Αλλά τώρα που η κυβέρνηση κατάλαβε ότι η κατάσταση είναι δύσκολη και η ανανέωση της «λαϊκής εντολής» τον επόμενο χρόνο θα γινόταν ακόμα πιο δύσκολη, αποφάσισε να μας πει: ΕΚΛΟΓΕΣ κύριοι!

Το «χαρμόσυνο» άγγελμα ήχησε σαν ωδή αγγέλων- ή καλύτερα δαιμόνων-στ' αυτιά μας και σαν συνειδητοί καταπιεσμένοι «πρέπει» να κάνουμε το καθήκον μας.

Εκλογές, λοιπόν, και έπεσαν όλα τα αρπακτικά-πολιτικοί, καναλάρχες και όλοι οι εθελόδουλοι τους-πάνω μας για να μας πείσουν να συμμετέχουμε στο θέατρο του παραλογισμού τους. Είναι όμως αρκετά εύκολο να διακρίνουμε το φόβο τους ότι αυτή τη φορά η κοινωνία δε θα ξεγελαστεί από την ίδρυση νέων κομμάτων, την ανανέωση των παλιών και τα λοιπά κρατιστικά τεχνάσματα.

Επειδή όμως τα ΜΜΕ και οι υπόλοιποι εξουσιαστικοί μηχανισμοί αποκρύπτουν εσκεμμένα απόψεις και θεωρήσεις για την οργάνωση και λειτουργία της κοινωνίας όπως οι δικές μας, αναγκαζόμαστε να πληροφορήσουμε την κοινωνία με αυτή την προκήρυξη.

ΔΕΝ ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ αυτούς που με τη μάσκα του φιλόστοργου πατέρα νομίζουν ότι θα μας ξεγελάσουν για να γίνουμε ξανά «πρόβατα επί σφαγής».

ΔΕΝ ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ αυτούς που έχουν βυθίσει τον κόσμο στη μιζέρια, στην ηλιθιότητα, στο ψέμα, στην απανθρωπιά, στην καταπίεση ακόμη και στοιχειωδών ανθρωπίνων αναγκών και επιθυμιών.

ΔΕΝ ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ αυτούς που μας στερούν όλο και πιο στοιχειώδεις ελευθερίες μας.

ΔΕΝ ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ αυτούς που μας αναγκάζουν να παλεύουμε καθημερινά ο ένας ενάντια στον άλλο για να εξασφαλίσουμε την επιβίωσή μας ή στην «καλύτερη» περίπτωση ένα μεγαλύτερο κομμάτι μιας απάνθρωπης «πίτας» που οι ίδιοι με τα δικά τους μέτρα και σταθμά έχουν φτιάξει.

ΔΕΝ ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ αυτούς που με φοροληστρικούς και άλλους τρόπους απομυζούν τον ιδρώτα μας.

ΔΕΝ ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ αυτούς που είναι έτοιμοι να αιματοκυλίσουν τον κόσμο για να διατηρήσουν ή να αυξήσουν το μερίδιο πλούτου που εκμεταλλεύονται και ελέγχουν.

ΔΕΝ ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ αυτούς που τεχνητά διαιρούν την ανθρωπότητα σε όλο και πιο μικρές ομάδες, αντικρουόμενες για ψεύτικες «αξίες».

ΔΕΝ ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ αυτούς που μας μετατρέπουν καθημερινά σε άβουλα όντα, έτοιμα να παραδώσουν τις τύχες τους στα χέρια του κάθε τυχοδιώκτη και απατεώνα εξουσιαστή.

ΔΕΝ ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ αυτούς που χθες σκότωναν τον Χ. Τσουτσουβή, τον Πρέκα, τον Καλτεζά κ.α., που σήμερα σκοτώνουν τον Χ. Μαρίνο και αύριο όποιον αντιστέκεται μερικά ή ολικά στις αντιανθρώπινες μεθοδεύσεις τους.

ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΑΛΛΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΜΕ

Οι αρχές τους είναι το χρήμα, η εξουσία, η καταπίεση και οτιδήποτε άλλο αντικοινωνικό πηγάζει από αυτά.

Οι αρχές μας είναι η ελευθερία, η αλληλεγγύη, η αλληλοβοήθεια, η ανθρωπιά, η επικοινωνία των ανθρώπων χωρίς την ύπαρξη κράτους η κάθε είδους εξουσίας. Πιστεύουμε ότι ο κάθε άνθρωπος είναι ικανός να ξεπεράσει μόνος του, ή με τη βοήθεια της κοινωνίας, τις όποιες υπαρκτές (και όχι επίπλαστες από την εξουσία) διαφορές του με τους συνανθρώπους του και να συμβιώσει δημιουργικά μαζί τους. Οι σημερινές διαφορές και συγκρούσεις μεταξύ μας είναι στο μεγαλύτερο μέρος τους αποτέλεσμα των θεσμών και μηχανισμών που μας έχει επιβάλει η κυριαρχία, με πρώτο το ίδιο το κράτος. Είναι αποτέλεσμα των νομικών, ηθικών, γνωσεολογικών, θρησκευτικών και οικονομικών περιορισμών που μας έχουν επιβάλει για να επιβάλουν ταυτόχρονα την παρουσία τους στην οργάνωση και λειτουργία της κοινωνίας.

Νομίζουμε ότι θα ήταν περιττό να αναφερθούμε στα ψέματά τους. Το ζητούμενο δεν είναι να ερευνηθούν και να αποκαλυφθούν αυτά τα επιμέρους ψέματα, αλλά το θεμελιώδες ψέμα της δήθεν αναγκαίας ύπαρξης τους για το καλό και την πρόοδο της κοινωνίας. Με προϋπόθεση τον παρασιτικό και καταστρεπτικό ρόλο του κράτους και της εξουσίας θα προσπαθήσουμε να θεμελιώσουμε κάποιους από τους λόγους που δεν συμμετέχουμε στις κρατικές διαδικασίες:

- Η στέρηση όλο και μεγαλύτερου μέρους των ελευθεριών μας η οποία πραγματώνεται με τους κρατικούς θεσμούς και έχει σα σκοπό την ολική υποδούλωση της κοινωνίας στην εξουσία

Να θυμηθούμε την αποκάλυψη ότι μας φακελώνουν με βάση τα θρησκευτικά πιστεύω μας. Αυτό και μόνο φτάνει για να καταλάβουμε τι γίνεται με τα πολιτικά ή κοινωνικά πιστεύω μας (πρόσφατο παράδειγμα η συνθήκη ΣΕΝ-ΓΚΕΝ για πανευρωπαϊκό φακέλωμα).

Να θυμηθούμε τις αποκάλυψεις για παρακολουθήσεις τηλεφώνων των πολιτικών. Αυτό και μόνο φτάνει για να φανταστούμε τι γίνεται με εμάς τους «απλούς πολίτες».

- Να θυμηθούμε τις αποκάλυψεις για ξυλοδαρμούς ανθρώπων από τους ένστολους ροπαλοφόρους (κοινώς μπάτσοι). Να θυμηθούμε τις δεκάδες εγκτεστημένες κάμερες στο κέντρο της Αθήνας. Να θυμηθούμε την καταδίκη των εξεγερμένων στο Πολυτεχνείο και την ποινή που επιβλήθηκε στο Γ. Βλασσόπουλο (η ποινή του ήταν χωρίς αναστολή) λόγω «της φύσεως του χαρακτήρα του» όπως δήλωσαν οι δικαστές.

- **Το ότι μας αναγκάζουν (έστω και έμμεσα) να παλεύουμε ο ένας ενάντια στον άλλο για να εξασφαλίσουμε την επιβίωση μας.** Αυτό γίνεται με τρόπους και μηχανισμούς πολύπλοκους όσο και πολύμορφους. Ο κυριότερος ίσως είναι μέσω του τεχνητού διαχωρισμού και της πλαστότητας των ρόλων μας μέσα στην κοινωνία. Ρόλοι που λόγω της πίεσης που αντιμετωπίζουμε για επιβίωση μας εξωθούν στο σημείο των διαπροσωπικών ή διακοινωνικών συγκρούσεων.

Για παράδειγμα ο εργάτης (με το φόβο της ανεργίας ή της απόλυσης) βρίσκεται ανταγωνιστικά κείμενος προς κάθε άλλο εργάτη ή άνεργο. Ο συνταξιούχος με χαμηλή σύνταξη προς τον συνταξιούχο με υψηλή σύνταξη. Ο έμπορος με κάθε άλλο έμπορο του ίδιου είδους. Όταν κάποιος απεργεί βρίσκεται ενάντια στην κοινωνία που προσδοκά την εξυπηρέτησή της κ.τ.λ.

- **Την απομύζηση του ιδρώτα μας από το κράτος.** Οι συνεχώς εντεινόμενοι φόροι, τα πρόστιμα κ.α. είναι μερικές από τις προσφιλείς μεθόδους του κράτους. Έχουμε λοιπόν φόρο στα τσιγάρα, στα αυτοκίνητα, στα ποτά, Φ.Π.Α., φόρο εισοδήματος, φόρο στα καύσιμα, μέχρι και φόρους στα καφεενία που έχουν τάβλι και χαρτιά κ.τ.λ., κ.τ.λ. Και αν νομίζει κανείς ότι τα χρήματα χρησιμοποιούνται για το κοινωνικό συμφέρον είναι πολύ γελασμένος. Με τα έσοδα αυτά χρηματοδοτούνται τα πολιτικά κόμματα, πληρώνονται και προσλαμβάνονται όλο και περισσότεροι μπάτσοι για να μας δέρνουν καλύτερα και αγοράζονται όλο και περισσότερα όπλα για να μας σκοτώνουν καλύτερα. Βλέπουμε λοιπόν τους καρπούς του μόχθου μας να χρησιμοποιούνται για το συνειδησιακό βιασμό της κοινωνίας (ΜΜΕ, σχολεία) ή για τον απόλυτο έλεγχο και καταστολή της (δυνάμεις καταστολής).
- **Το ότι είναι έτοιμοι να αιματοκυλήσουν την ανθρωπότητα για τα συμφέροντά τους.** Κατά τα τελευταία γεγονότα στη Κύπρο υπήρχε στρατός στα σύνορα με την Τουρκία που περίμενε απλά διαταγή για να εισβάλει στην γειτονική χώρα.
- **Η μεταβολή μας σε άβουλα όντα** είναι επίσης μια καλοστημένη «επιχείρηση» η οποία χρησιμοποιεί πολύπλοκες και δυσαντίληπτες τεχνολογικές και επιστημονικές μεθόδους και ελλιπή, κακή ή καθόλου ενημέρωση για ότι γίνεται πραγματικά γύρω μας. Με την τυφλή πίστη σε λέξεις και έννοιες όπως πληθωρισμός, ελλείμματα κ.α. που είναι δημιουργήματα της νοσηρής «φαντασίας της εξουσίας».

Θα μπορούσαμε κάλλιστα να αναφερθούμε σε πολλές άλλες μεθοδεύσεις ή μηχανισμούς του κράτους. Ο μόνος τρόπος για να το κάνουμε είναι να εκδώσουμε μια εγκυκλοπαίδεια. Κι αν όλα τα προηγούμενα φαίνονται ή είναι κουραστικά, παρ' όλα αυτά είναι τόσο ουσιαστικά όσο και η ίδια μας η ζωή.

Αυτό που θέλουμε δεν είναι να προτείνουμε μια άλλη μορφή κράτους η εξουσιαστικής διαχείρισης της κοινωνίας. Το ζητούμενο είναι να αναζητήσουμε την ουσία των κοινωνικών και προσωπικών μας σφαλμάτων με κύριο την αποδοχή της οποιασδήποτε κυριαρχίας πάνω μας.

Η μόνη πρόταση μας είναι να ακολουθήσουμε τις ιστορικά αποδεδειγμένες ανθρώπινες αξίες της ελευθερίας, της αλληλεγγύης, της χωρίς μεσάζοντες (θεσμούς) επικοινωνίας κι ό,τι αυτές οι αξίες επιτάσσουν. Να ακολουθήσουμε τα χνάρια της κομούνας των Παρισίων και της Κωνστανδής, της Ισπανικής επανάστασης. Να αυτοοργανώσουμε την κοινωνία χωρίς τη μάστιγα που ονομάζεται ιδιοκτησία Να αγωνιστούμε για μια αταξική και άκρατη κοινωνία με την άρνηση αποδοχής της κρατικής κυριαρχίας και τον πολύμορφο κοινωνικό αγώνα.

ΕΚΛΟΓΙΚΗ Α- ΠΟΧΗ-ΑΚΥΡΟ

ΝΑ ΠΟΛΕΜΗΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ **ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΑΛΕΞ/ΠΟΛΗΣ**